

Sygn. akt IIK 159/15

1Ds. 558/14/D

WYROK – zaoczny

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15.06.2015r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tulusz Stabryn

Protokolant: Sylwia Oleksy

po rozpoznaniu dnia 15.06.2015r. sprawy karnej

przeciwko:

W. M. (1), s. W. i E. zd. K.,

ur. (...) w B.,

oskarżonemu o to, że :

I. w dniu 07 sierpnia 2014r. w L., woj. (...) wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał w prowadzonym przez siebie samochodzie osobowym marki V. (...) nr rej. (...) 0,33 gramów amfetaminy przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1kk będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 21.10.2011r. syg. IIIK 66/11 m.in. za przestępstwo określone w art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 10.11.2010r. do 21.10.2011r. i od 01.05.2012r. do 25.11.2013r.,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1kk

II. w nocy 07 sierpnia 2014r. w L., woj. (...) kierował po drodze publicznej samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...) znajdując się pod wpływem środków odurzających w postaci metaamfetaminy w stężeniu 572 ng/ml oraz amfetaminy w stężeniu 424 ng/ml, które w znacznym stopniu zaburzały jego reakcje psychomotoryczne,

tj. o czyn z art. 178a § 1kk

I. uznaje W. M. (1) winnym popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1kk i za to na podstawie art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. uznaje W. M. (1) winnym popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 178a § 1kk i za to na podstawie art. 178a § 1kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85kk i art. 86 § 1kk łączy orzeczone kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego W. M. (1) i wymierza mu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa po przez zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci substancji koloru białego o masie 0,30g – opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Drz 432/14,

V. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 i art. 3 ust. 2 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 320 (trzysta dwadzieścia) złotych.

UZASADNIENIE

W dniu 7 sierpnia 2014 roku W. M. (1) przebywa na terenie L.. Jadąc swoim samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) na zbiegu ul. (...), został zatrzymany do kontroli przez patrol Policji W trakcie przeszukania samochodu policjanci ujawnili w schowku pojazdu, proszek koloru białego. Proszek poddano badaniu na testerze N. 2 test O1 M., który wykazał, iż może być on amfetaminą. W związku, z czym policjanci zabezpieczyli 0,33 grama przedmiotowej substancji, zaś W. M. (1) został przewieziony do (...) centrum Medycznego w L. w celu pobrania krwi i przebadania jej na zawartość środków odurzających.

Dowód: protokół przeszukania samochodu ki. 3-5;

protokół użycia testera narkotykowego k. 8;

protokół użycia wagi k.9;

wyjaśnienia oskarżonego W. M. k. 16-18, 58-60.

Przeprowadzona opinia chemiczno toksykologiczna krwi W. M. (1) wykazała, iż w chwili kierowania pojazdem znajdował się pod działaniem metamfetaminy o stężeniu 572 ng/ml oraz amfetaminy o stężeniu 424 ng/ml. Po przeprowadzeniu analizy chemicznej zabezpieczonej substancji koloru białego, stwierdzono, iż zawiera ona metamfetaminę w postaci soli i amfetaminę w postaci soli, a tym samym stanowi ona substancję psychotropową w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W. M. (1) był uprzednio wielokrotnie karany, zaś przestępstwa polegające na posiadaniu narkotyków dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa, określonego w art. 64 § 1 kk. W chwili popełnienia czynów W. M. (1) nie był upośledzony umysłowo ani chory psychicznie, nie miał również zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozumienia zarzucanego mu czynu ani pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód: opinia chemiczno toksykologiczna k. 41-42;

opinia H-V-C 5480-902/14/RK/RB k. 71-72;

karta karna k. 32-34;

odpis wyroku SO w Jeleniej Górze z dnia 21.10.2011r III K 66/11 k. 48-49;

odpis wyroku SA we Wrocławiu z dnia 2.02.2012r II AKa 413/11 k. 50;

opinia sądowo psychiatryczna k. 84-87.

Oskarżony W. M. (1) był dwukrotnie przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym. Początkowo przyznał się do posiadania narkotyków zabezpieczonych w jego aucie, by następnie zaprzeczyć obu czynom.

Mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy w postaci protokołu przeszukania samochodu, protokołu użycia testera narkotykowego, opinii chemiczno toksykologicznej oraz opinii składu chemicznego zabezpieczonej substancji,

należy stwierdzić, iż przyjęta przez oskarżonego linia obrony, a polegająca na zaprzeczeniu swojego sprawstwa, nie może się ostać.

Przedstawione dowody są obiektywne i brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania ich wiarygodności, czy rzetelności. Dowody te jednoznacznie wskazują na sprawstwo oskarżonego zarówno w zakresie posiadania narkotyków jak i prowadzenia pojazdu pod wpływem środków odurzających. Tak zgromadzony materiał dowodowy legł u podstaw przyjętego przez Sąd rozstrzygnięcia.

W ocenie Sądu okoliczności sprawy i wina oskarżonego nie budzą żadnych wątpliwości. W. M. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanych mu czynów z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 178 a § 1 kk.

Przepis art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii penalizuje odpowiedzialność sprawcy za posiadanie substancji psychotropowych lub środków odurzających. Jak wynika z opinii H-V-C 5480-902/14/RK/RB, zabezpieczona substancja koloru białego zawierała metamfetaminę w postaci soli i amfetaminę w postaci soli, a tym samym stanowiła ona substancje psychotropową w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w myśl załącznika nr 2 do cytowanej ustawy. Przedmiotowego czynu W. M. (1) dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 kk albowiem był on uprzednio karany Wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 21.10.2011 roku w sprawie III K 66/11 za czyn z art. 279 § 1 k. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 10.11.2010 roku do 21.10.2011 roku i od 01.05.2012 roku do 25.11.2013 roku, zaś przedmiotowego czynu dopuścił się w okresie 5 lat, po odbyciu, co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności w tejże sprawie.

Nie można mieć również wątpliwości, iż w chwili kierowania samochodem oskarżony znajdował się pod wpływem środków odurzających, co wykazała opinia chemiczno toksykologiczna krwi. To z kolei „rodzi” jego odpowiedzialność za czyn z art. 178a § 1 kk.

Wymierzając W. M. (1) za pierwszy czyn, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, zaś za drugi czyn na podstawie art. 178a § 1kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze dotychczasowy charakter i sposób życia oskarżonego, jego uprzednia karalność, dopuszczenie się jednego z czynów w warunkach powrotu do przestępstwa, znaczny stopień społecznej szkodliwości zarzucanych mu czynów, przejawiający się między innymi w ignorowaniu podstawnych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz niewielka ilość posiadanych narkotyków.

W ocenie Sądu kary jednostkowe są adekwatne do stopnia zawinienia oskarżonego i czynią zadość społecznemu odczuciu sprawiedliwości.

Mając na uwadze dyspozycje art. 85 kk i spełnienie zawartych w nim warunków, Sąd w oparciu o przepis art. 86 § 1 kk zobligowany był do wymierzenia oskarżonemu kary łącznej. Przy jej wymiarze Sąd uwzględnił przesłanki, które legły u podstaw wymiaru kar jednostkowych, jednakże uznał, iż kara łączna 6 miesięcy pozbawienia wolności będzie nie tylko realnie dolegliwa, ale i wystarczająca dla uzmysłowienia sprawcy niedopuszczalności podobnego zachowania w przeszłości.

Wymierzenie oskarżonemu kary o charakterze wolnościowym byłoby tylko i wyłącznie pobłażaniem jego zachowaniu, co w konsekwencji mogłoby doprowadzić do eskalacji jego przestępczego zachowania. Mimo wielokrotnej karalności i stosowania wobec sprawcy kar bezwzględnych pozbawienia wolności, oskarżony swoją postawą wykazuje rażącą ignorancję dla obowiązującego porządku prawnego. Jego zachowanie świadczy o wysokiej demoralizacji i konieczności odizolowania go od społeczeństwa. Brak jest jakichkolwiek przesłanek do uznania, iż w przyszłości będzie on przestrzegać zasad współżycia społecznego i porządku prawnego.

Na podstawie art. 42 § 2kk Sąd orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku. Środek ten swoją realną dolegliwością winien w tym przypadku

wpłynąć wychowawczo na oskarżonego i uświadomić mu niebezpieczeństwo grożące innym użytkownikom dróg ze strony kierowców znajdujących się pod wpływem środków odurzających.

Stosownie do art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd zobligowany był do orzeczenia przepadku na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci substancji koloru białego o masie 0,30 grama, opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Drz 432/14.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty niniejszego posterowani oraz wymierzył mu opłatę, albowiem nie znalazł podstaw do zwolnienia go od ich poniesienia. W tej części Sąd błędnie wskazał, jako podstawę wymierzenia opłaty art. 2 ust 1 pkt 2 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych oraz wadliwie określił wysokość opłaty wskazując ją na kwotę 320 zł. Tym czasem prawidłowa podstawa prawna wymiaru opłaty to art. 2 ust 1 pkt 2 w zw. z art. 6 cytowanej ustawy, a jej prawidłowy wymiar to kwota 120 zł.